

ומפנִי כי המפתחה המהוללה הזקירה היא מפקת אבות אשר במקצתה הגעת נכללו כל דברי המוסר והזע מעט הנבונות ורב האיכות, עד שאמרו בפרק המנויות (בבא קמא ל' ע"א) אמר רבי יהוזה מאן דבעי למחריו חסידא לקיים מיili דנעיקין רבא אמר מיili דרבות ואמרי לה מולי דברכות עד כאן. ומה שסובר רבי יהוזה שהחסידות חוללה במילוי דנעיקין ורבא כבר שהחסידות חוללה במילוי ובאותם ולאמרי לה במילוי דברכות, ויטרוש זה כי שלימות האדם הוא בשלשה פנימית שאין האחד כמו השני, כי צריך האדם שיש היה שלם עם זולתו מבני אדם, וזריך שהיה שלם בעצמו עד שתוא בריה שלימה וזריך שהיה שלם עם בוראו דהינו בדבר שמגע לבוראו, ואלו כי שלימות בולטות הכל ויתבאך דבר זה בפרק משה קבל בארכיות ואין להאריך כאן. וסביר רבי יהוזה מאן דבעי למחריו חסידא לקיים מיili דנעיקין שלא יגרום היזק לוולתו מבני אדם, וזהו עיקר החסידות באשר לוולתו לא ימצא היזק ממנה, שאם אין מקימים דבר זה וגורם לוולתו היזק, אין ראוי שהיה נקרא חסיד ולכך מאן דבעי למחריו חסידא לקיים מיili דנעיקין, ולא אמר שגමול חסדיים ייחן צוקה שוראי ראוי לעשות הטוב לוולתו, ואין זה מורה על חסידות יתרה, אבל כאשר גזהר במילוי דנעיקין אף אם אין עושה בנים כלל ורק שנזהר שלא יגיע היזק ורע לוולתו בגיןתו על ידי שלא נזהר בהיזק זה חסיד גמלו.

ולרבא אמר לקיים מיili דרבות כלומר שעיקר החסידות היא בזה באשר הוא איש שלם בעצמו והבדות הטעבות הם שלימות עצמו, וסביר רבא כי יותר ראוי שיקרא חסיד באשר הוא שלם בעצמו ודבר שמגע לעצמו והוא עיקר יותר לחסידות, ולאמרי לה לקיים מיili דברכות הוא שלימות השלישי שהוא שלם עם בוראו, ועל כל דבר השלישי שהוא שלם עם בוראו לברך את שמו יה' על כל דבר ודבר ואין שם שמים מסולק מהו, וסביר יותר ראוי שהיה החסידות חוללה בזה באשר הוא שלם עם בוראו, ואפשר כי אין כאן מחלוקת כלל ומר אמר תדא ומיר אמר חרא ולא פליגני, כי האדם אינו יושם עד שהוא חסיד גמור כי ובריבים אלו שמשלימים האדם עם בוראו עם זולתו מבני אדם ויהיה שלם בעצמו גם כן והוא הוא שלם לגמרי. ועם כי יש בזה

הנאה
הנאה

יזמא דץ ט ע"ב
נחמהה טן ויצעקו אל ה' אלהים בקהל גדוול מאי אמרו?
אמר רב נדרבי יוחנן: אבוי, אבוי! זהו שהחריב מקדשנו, ושרף היכלנו, והרג את כל הצדיקים, והגלה את
ישראל מארצם, ועדין מפרק בינוינו.

מדוע נתת לנו אותו - קיבל שכר, איןנו רוצחים לא אותו ולא את שכרו.
נפל פתק מהשימים שהיה כתוב בו:אמת. אמר רבי חנינא: גלמוד מכאן חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת.
ישוב בתענית שלשה ימים ושלושה לילות, מסרווה בידם.

יצא גור אורי של אש מבית קדרשי הקודשים.
אמר להם הנביא זכירה בן עזיר לישראל: זה יצר העבודה הורה, שנאמר [זכירה זו] ויאמר זאת הרשות.
כאשר תפס אוטו, נטלשה שעווה מרעומו, שאוג הארי ותשמעה שאנו עד למחזק של ארבע מאות פרסה.
אמור: מה נעשה? אולי חס ושלום מוזמנים עליון מן השמים.
אמר להם הנביא: הבניינו והכיסויו למיכל עופרת, ואטמו את המיכל בעופרת, כיון שעופרת בולעת רעשין, שנאמר
[זכירה זו] ויאמר זאת הרשות ונשלך אתה אל פיה.
אמור: הוαι ועת רצון הוא נבקש וחומים ונתפלל שייעגר גם יצור העירות. התפללו ונמסר בידיהם.

אמר להם הנביא: היוזהו, אם תחרגו אותו – יושמד העולם.
כלאו אותו שלשה ימים, וזי אפשר וזה למצוא כבל ארץ ישראל ביצת תרגנות טריה
אמור: מה נעשה? אם נשמיד אוטו – יושמד העולם: נתפלל שוזיאר יהיה קים רך לפיה המגמות האלקיות שלו –
זה לא יסכימו מן השמים.
כהלו לעניינו [שלא יכול לראות], ישחרורו. הוציאו בכך שארם אינו נמשך לקרבותו.

אמר רב יוחנן בן לוי: למה בקוא שמן אנשי הכנסת הגדולה – שהחבירו עטרה ליושנה.
בא משה אמר [דברים] ה' האל הגדיל הגבר והונרא,
בא ירמיה אמר: נקרים מקרוקין בחיכלו, איך נוראותינו? לא אמר גבר.
בא נביאל, אמר: נקרים משתעבזים בבנין, איך גבורותינו? לא אמר גבר.
באו הם ואמרו: אודבה, זו היא גבורה בגבורתו שכובש את יזרע, שנותן ארץ אפיק לרשותם.
ואלו הן נוראותינו – שאלמלא מודאו של הקדוש ברוך הוא אין אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות?

וירמייהו ווניאלא – איך התעלמו מודבי משה ובינו!
- אמר רב אלעזר: מתוך שיזעין בחקדוש ברוך הוא שאמתי הוא, לפיכך לא כיובו בו.

ל"ז

הכל הגדול הגדול והגבוה – הכל לו יקל פניו.
נעכדי עזובה זלה מקרקרים צטכלטו – קרלה קלי נטכלנאל ננטכו לטאכל ומלייעס צו ככל רלאם.
כל קמד נאל – צפתקה בסה חומאל נאיב שקס חד נלנפיס ומכלס עון לנטה כל תיק פילקס מהליכס
טמל בגודל וגאנטס ט' לנטו קמו (וילמייא לב).
דניאל לו היל נטול – נטפלתו צפפפו (לעילן ט).
טעידי עזובה זלה מקטענדים נזינו – זה קבעיס ננא.
זו סיל גבעינו – קעניך ילו כהאנס לטלו פאנטהעגענו בסן ומלהיך לטו על כל גאנזיות קגוזליים על צינו.
וולטן קן נוילווטי טהילטלה מועלו וט' – מן יוס נחומיין מהה למל נוילומיטו, קלל גאנומות נולקפו לאנטזיט
וילמייא ממן.
וילגן – ילמייס ווילגן.
קנטו למתי – מוקסיס על סטמלה וקונול מה האקל.

ברכות דץ לג עמדו א'
אמר רב הייא בר בא אמר רב יוחנן: אנשי הכנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות, קדושים
והבדלות.

אללו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה,
وروוח הקדש, ואורים ותומים.
ריש"י

ארון כפורת וכרובים – כוליה חרוא מלטה, ושכינה לא שרותה בו, ורווח הקדש לא הייתה בגבאים משנת
שתים לדורייש ואילך.

ר' יונה ב'

ריש לך לדעת עוד כי אלו ג' דברים שדברו אנשי
כנסת הגדולה הם תקון תורה, שהוא אנשי
ותורתה היא כוללת חוקים ומצוות ומשפטים אשר אלו
הם כוללים כל מצות שבתורתה האחד הם משפטי
שם ידועים ומושכלים, והפרק שלמה החקים שאנו
טעם שלמה נגלה, ועוד יש מצוות אחרות
נגולים כמו המשפטים וגם אינם בלתי ידועים
כמו החקים אבל יש לעמדו על טעם שלמה על
ידי למד והם נקראים מצוות, ואלו ג' החקים
זכרם הכתוב בכל מקום. ואלו שלשה באו אנשי כנסת
הגדולה לתיקון, ואמרו והוא מठונם בדין כי עיקר
המשפטים שהם בוגדרה הם הדינים כדכנייב (שנות
כ"א) אלה המשפטים אשר תשים לפניהם, ובוגדי
המצוות אמר והעמידו תלמידים הרבה שיש לעמדו
על דברי תורה על ידי רבוי תלמידים ועל ידי למד
וזכר זה שייך במצוות שעל יין למך חנא עזומד
עליהם והם בוגדי חלק הבי שנקראו מצוות, ובוגדי
החוקים שאין לעמדו עליהם כל כי לכך נקראו חוקים,
אמר וישו סיג לתורה, כי החקים צרכיהם סיג וגדר
יתור מפני שאין טעם שליהם ידוע ואחריך גדר ביווחר
ולפיכך גורו שנויות לעיריות ביווחר מכל ועילר סיג
נכתב אצל עריות כדאיתא ביבמות בפרק ב'יב"א
ע"א) והחטעם כי העיריות הם חוק, והמצוות שהטעם
שליה ידוע אין זריכה סיג וכי לא יבא לידי אישור
מן כי טעם המצוות ידוע, וכל דבר שאין ידוע

צורך סיג

ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'

ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'
ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב' ר' יונה ב'